

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

*Mfv.III.10.223/2014/5.szám*

*A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Rehabilitációs Szakigazgatási Szerve alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2.M.239/2013. szám alatt indított - mely perbe a főosztályvezető által képviselt alperesi beavatkozó beavatkozott - és a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. január 6-án kelt 2.M.239/2013/14. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő*

*í t é l e t e t:*

*A Kúria a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.239/2013/14. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.*

*Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.*

*I n d o k o l á s*

*A felperes 2010. július 8. napjától III. csoportú rokkantsági*

nyugdíjban részesült, mely ellátás 2012. január 1. napjától rehabilitációs ellátásként került továbbfolyósításra. A Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága 2012. május 16. napján kelt elsőfokú határozatával a felperes részére folyósított rehabilitációs ellátást 2012. június 1. napjától megszüntette. A felperes fellebbezése folytán eljáró NRSZH Jogi és Igazgatási Főosztály Jogorvoslati Osztálya 2012. november 30. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, megállapítva, hogy a felperes egészségi állapota 65%-os, „A” minősítési csoportba tartozó.

A felperes kereseti kérelmében kérte a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését, mivel állapotában rosszabbodás következett be és az állapotát az alperes nem megfelelően értékelte. Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte, kiemelve, hogy a másodfokú orvosi bizottság és a másodfokú határozat meghozatala között bekövetkezett egészségi állapot rosszabbodása a közigazgatási határozatot nem teszi jogszabálysértővé.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével a másodfokú határozatot hatályon kívül helyezte és a másodfokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására utasította. Az ítéleti érvelés szerint a Pp. 339/A. § egyértelmű tekintetben, hogy a bíróságnak nem a társadalombiztosítási határozat alapját képező orvosi (bizottsági) vizsgálat, hanem a társadalombiztosítási határozat meghozatala időpontjában fennállott tények alapján kell a közigazgatási határozatok jogszerűségét vizsgálnia. Annak ellenére, hogy a másodfokú határozat meghozatalakor a közigazgatási szervnek a felperes állapotában a másodfokú vizsgálatot követően (de még a másodfokú határozat meghozatalát megelőzően) bekövetkezett állapotrosszabbodásról nem volt tudomása, a közigazgatási határozatot nem teszi jogszerűvé. A perben nem volt vitatott, hogy a másodfokú vizsgálat időpontjában a felperes állapotrosszabbodása nem volt ismert, a közigazgatási eljárás során a felperes állapotának százalékos mértéke (2012. október 31-ig) helyesen került megállapításra. A bíróság hivatkozott ítéletében a KGD 2010.189. és a KGD 2011.99. számú eseti döntésekre. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a másodfokú közigazgatási határozat a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-ának (1) bekezdésébe ütközik, ezért jogszabálysértő.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését, a Ket. 50. § (1) bekezdése, a Pp. 206. § (1) bekezdése, 339. § (1) bekezdése és 339/A. §-a megsértésére hivatkozással. Az alperes felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy a megváltozott személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a

továbbiakban: Mmtv.) 2. § (7) bekezdése alapján az Mmtv. 2. § (1) bekezdésében írt jogosultsági feltételek fennállása esetén kell az Mmtv.-ben meghatározott ellátást megállapítani. A Ket. 50. § (1) bekezdése írja elő az eljáró hatóság számára a tényállás feltárás kötelezettségét, amelynek eredményeképp került sor az Mmtv. 10. § (3) bekezdés alapján a felperes részére folyósított rehabilitációs ellátás megszüntetésére. A felperes állapota 2012. október 31-én változott 59%-os mértékűre, az elsőfokú határozat meghozatala során a felperes egészségi állapotának mértéke 63%-os volt, ezért az elsőfokú hatóság az Mmtv. 10. § (2) bekezdés e) pontja és a 13. § (2) bekezdés c) pontja alapján jogszerűen szüntette meg a felperes ellátását. Hivatkozott az alperes a KK 22. számú állásfoglalásra, valamint a Legfelsőbb Bíróság Mfvk.IV.10.502/2007/3. és Mfvk.III.10.393/2007/3. számú határozataira.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem megalapozott az alábbiak szerint.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelemben foglaltak szerint azt kellett vizsgálnia, hogy a munkaügyi bíróság az eljárási és anyagi szabályokat betartva hozta-e meg döntését.

Peradat, hogy a felperes elsőfokú orvosi vizsgálatára 2012. április 16. napján került sor, melynek során 63%-osnak véleményezték egészségi állapotát, ezért a felperes részére folyósított rehabilitációs ellátás 2012. július 1. napjától megszüntetésre került. A felperes másodfokú orvosi vizsgálatára 2012. október 4-én került sor, amelynek során egészségi állapotát 65%-os mértékűnek véleményezték és a másodfokú közigazgatási szerv ezen szakvéleményre tekintettel helybenhagyta az elsőfokú határozatot a 2012. november 30. napján kelt határozatával. A felperes egészségi állapotában a másodfokú orvosi vizsgálat és a másodfokú közigazgatási határozat közötti időben állapotrosszabbodás következett be a peres eljárás során kirendelt igazságügyi orvosszakértői szakvélemény és kiegészítő szakvéleményben foglaltak szerint. Az eljáró szakértő megállapította, hogy a felperes egészségi állapota 59%-os mértékű, amely az első- és másodfokú vizsgálatokat követően bekövetkezett állapotrosszabbodás eredménye és amely állapot 2012. október 31. napjától áll fenn, a felperes egészségi állapota az első- és másodfokú orvosi vizsgálatok idején 63%-os mértékű volt.

Az első- és másodfokú bizottságok szakhatósági állásfoglalásai a felperes egészségi állapotát 60%-nál magasabb (63%, illetve 65%) mértékben határozták meg. Ezen szakhatósági állásfoglalások álltak

rendelkezésére az első- és másodfokon eljáró közigazgatási szerveknek, amelyek alapján a közigazgatási hatóságok nem hozhattak más döntést, mint azt, hogy a felperes rehabilitációs ellátását megszüntették, mivel az Mmtv. 2. § (1) bekezdés azon feltétele, mely szerint az ellátáshoz 60%-os, vagy kisebb mértékű állapot kell, nem teljesült.

Az eljáró közigazgatási szerveket eljárásuk során az NRSZH szakértői bizottságainak szakhatósági állásfoglalása kötötte, azokat figyelembe kellett venniük, attól eltérő döntést nem hozhattak.

A Ket. 50. § (1) bekezdése alapján a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a közigazgatási szervek a tényállás felderítési kötelezettségüknek eleget tettek, így a Ket. 50. § (1) bekezdés rendelkezései nem sérültek.

A Pp. 339/A. § értelmében a bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A Pp. 339/A. § helyes értelmezése szerint a közigazgatási határozatok jogszerűsége csak úgy ítéltető meg, ha a bíróság azt a meghozatala időpontjában hatályos jogszabályokkal veti össze, illetve az eljárás megindításakor, az eljárás alapjául szolgáló tényálláshoz viszonyítottan ítéli meg. Az idő múlása, a jogszabályok módosulása és a körülmények változása általában nem tehet egy határozatot jogszerűvé vagy jogsértővé (Mfv.III.10.653/2013/3.).

A társadalombiztosítási határozatok jogszerűségét abban az esetben érinti az egészségkárosodás eltérő értékelése, amennyiben a hatósági eljárásban készült orvosi vélemények, szakhatósági állásfoglalások adásának időpontjára visszamenőleges hatállyal teszi lehetővé eltérő mértékű egészségkárosodás meghatározását. Ebből következően az orvosi bizottságok vizsgálatát követően kialakult vagy módosult egészségi állapot, illetve keletkezett orvosi iratok nem befolyásolják a társadalombiztosítási határozatok jogszerűségét.

A Kúria álláspontja szerint a munkaügyi bíróság helytállóan rögzítette ítéletének indokolásában az irányadó tényállást, azonban az alkalmazandó jogszabályokat tévesen értelmezte.

A perben beszerzett igazságügyi szakértői szakvéleményben rögzített

álláspont alátámasztotta a közigazgatási eljárás során beszerzett szakhatósági állásfoglalásokban rögzített (2012. október 31. napját megelőző) egészségi állapot mértéket (63%). Az elsőfokú hatóság 2012. június 1. napjától szüntette meg a felperes részére folyósított rehabilitációs ellátást az Mmtv. 33. § (7) bekezdésére, az Mmtv. 10. § (2) bekezdés c) pontjára, 13. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel. Ezen elsőfokú határozatot helybenhagyta a másodfokú hatóság a 2012. október 4. napján elvégzett vizsgálat alapján a 2012. november 30. napján kelt határozatával. Az igazságügyi szakértői szakvélemény egyértelműen rögzítette, hogy a felperes egészségi állapota 2012. október 31. napját megelőzően, tehát az első- és másodfokú NRSZH vizsgálatok időpontjában megelőzően meghaladta a 60%-os mértéket. Ezen megállapításra alapozottan nem lehet a másodfokú közigazgatási határozatot jogszabálysértőnek tekinteni, és így jogszabálysértés hiányában hatályon kívül helyezésnek nincs jogszabályi alapja (Pp. 339. §).

Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet az alperesi felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat megsértette, ezért azt a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

A bírósági és a felülvizsgálati eljárás költségének megfizetését az alperes nem kérte, ezért a Kúria e tárgyban a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte a határozathozatalt.

A megváltozott munkaképességű személyek ellátása iránti perek tárgyi illeték- és költségmentesek, ezért az Mmtv. 14. §-a alapján a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Budapest, 2014. november 19.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k.  
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő